

ECONOMIILE NATIONALE

Economie naționala – concept și caracteristici Tipologia economiilor naționale

Economia națională

- sistemul integrat al activităților economicosociale desfășurate într-un cadru statal determinat.
- cuprinde totalitatea agenţilor şi subiecţilor economici şi relaţiie (fluxurile) dintre ei în procesul producţiei (în activitatea economică)

Agenți economici

- Gospodăriile (familiile, menajele)
- Firmele (producătorii)
- Statul (sectorul guvernamental)
- Străinătatea (restul lumii)

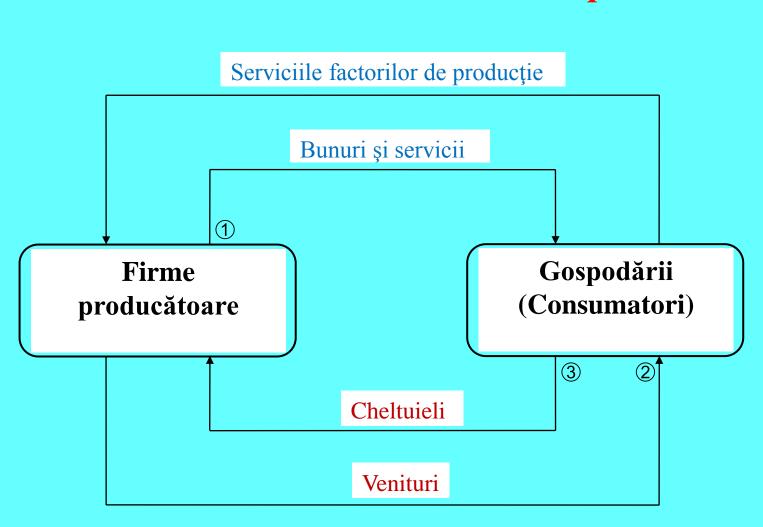
ES=economie simplă

EA=economie închisă (autarhică)

ED=economie deschisă (reală)

fluxuri economice într-o economie simplă:

fluxuri economice:

- Monetare
- Reale
- Venituri
- Cheltuieli

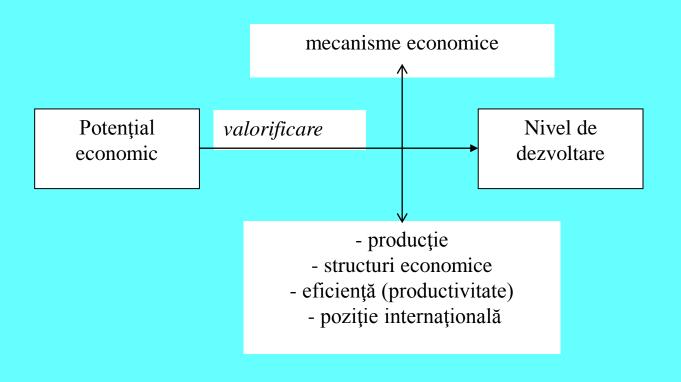

Economia națională

- concretizare a conceptului general de economie la nivelul unei țări
- = totalitatea activităților economice realizate pe piața națională
- apare odată cu procesul de formarea a națiunilor și statelor naționale prin integrarea piețelor locale și regionale
- sistem complex

Economia națională

potențialul economic

cuprinde potențialul natural și acumulările datorate muncii populației

- teritoriul național cu resursele naturale
- resurse umane
- avuţia acumulată (resurse acumulate) avuţia materială; stocul de cunoştinţe; resursele şi potenţialul investiţional (resurse financiare)
- potenţialul militar
- potenţialul economic internaţional

mecanismul de funcționare

- configurația relațiilor de producție și proprietate
- nivelul și formele intervenției statului
- modul de distribuirea și redistribuire a avuției și veniturilor (modul de alocare a resurselor)

participarea la circuitul economic mondial

pp articiparea la diviziunea internațională a muncii condiție indispensabilă pentru depășirea limitelor interne ale valorificării potențialului și dezvoltării economice

- resurse disponibile
- piețe de desfacere

configurația diviziunii muncii

forma generală a structurilor economice,

- evidențiază legăturile și raporturile dintre genurile de activitate economică
- principalele domenii de specializare a respectivei economii (adică industrii existente, principalele produse și servicii realizate)

Structuri economice

descriu tipologia subsistemelor şi/sau componentelor unei economii naţionale

se pot identifica structuri:

- tehnologice,
- organizaţionale (dimensionale),
- teritoriale şi
- de ramură.

Structuri tehnologice

au în vedere nivelul calitativ, modernitatea mijloacelor de producție și tehnologiilor folosite (preponderent manuale, mecanizate, automatizate sau bazate pe munca creatoare), omogenitatea sau pluralismul tehnologic;

Structuri organizaționale (dimensionale)

vizează tipologia și ierarhizarea unităților economice funcție de diferite criterii cum ar fi:

profilul,

gradul de specializare,

mărimea,

forma de proprietate,

tipul producției etc

Structuri teritoriale (regionale)

reflectă gradul de echilibru al dezvoltării activităților în teritoriu, respectiv, eventualele discrepanțe între regiuni în nivelul producției și veniturilor

polarizate

celulare

eterogene

complexe

Structuri de ramură

- cele mai vizibile și importante în context național
- economia naţională cuprinde din acest punct de vedere totalitatea sectoarelor, ramurilor şi subramurilor de activitate economică existente la un moment dat
- subramură piaţa aceluiaşi produs
- *ramură* ansamblu de activități relativ omogene
- sectoarele includ ramuri de aceiași natură, ramuri având trăsături și funcții comune

Structuri de ramură

- sectoarele au la bază și ordinea apariției și dezvoltării marilor genuri de activitate economică:
- primar (agricultura, silvicultura, piscicultura, industria extractivă - ramuri legate nemijocit de natură, de resursele naturale),
- secundar (industria propriu-zisă, dar și construcțiile),
- *terțiar* (sectorul serviciilor),
- în ultimul timp se vorbeşte şi de un *al patrulea sector* ce ar include cercetarea şi activitățile legate de aceasta.

Nivelul de dezvoltare

- exprimă gradul de dezvoltare a aparatului productiv, a capacității tehnologice și nivelul de valorificare a potențialului economic al unei țări.
- aprecierea are la bază o serie de criterii legate în principal de performanțele economice, cum ar fi:

mărimea producției, structurile economice, nivelul productivității muncii, tipologia procesului de reproducție, poziția în cadrul comerțului internațional, ș.a.

decalaje economice

diferențe între nivelele de dezvoltare ale diferitelor economii

se referă la diferențe:

- cantitative (producția și consumul pe locuitor) și
- calitative (structurile economice, nivelul productivității muncii, locul ocupat în sistemul relațiilor internaționale).

complex economic național

- situația unei economii naționale dezvoltate, ajunsă la "maturitate".
- formă superioară de organizare a economiei naționale în care diferitele activități economico-sociale, tot mai diversificate, sunt integrate într-un înalt grad.

dispun de o structură cu un grad ridicat de diversificare și specializare;

producție caracterizează printr-un nivel tehnic ridicat; înregistrează un nivel înalt al productivității muncii; au un potențial științific ridicat;

au o participare activă și semnificativă (în raport cu dimensiunea sa) la circuitul economic mondial

nivel de dezvoltare economică:

dezvoltate
mediu dezvoltate
în curs de dezvoltare
slab dezvoltate

structuri economice:

agrare
agrar-industriale
industrial-agrare
industriale
stadiu postindustrial

procesul de reproducție (dezvoltarea activității:

subzistență (subextensiv)

predominant extensiv

tranzitoriu

predominant intensiv

supraintensiv (integrativ-inovativ)

mecanisme de funcționare:

piață liberă planificare centralizată (de comandă) mixte

dimensiune:

mari mijlocii mici

Circuit economic

ansamblul fluxuri economice (reale şi monetare, de venituri şi de cheltuieli) privite în interdependenţa şi continuitatea lor.

Paul Cocioc, 2021